

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 1 martie 2014, ora 19³⁰

Ewald Frank

[Fratele Miskys: Psalmul 95: 1-7: „*Veniți să cântăm cu veselie Domnului și să strigăm de bucurie către Stâncă mântuirii noastre. Să mergem înaintea Lui cu laude, să facem să răsună cântece în cinstea Lui! Căci Domnul este un Dumnezeu mare, este un Împărat mare mai presus de toți dumnezeii. El ține în mână adâncimile pământului și vârfulurile munților sunt ale Lui. A Lui este marea, El a făcut-o și mâinile Lui au întocmit uscatul: veniți să ne închinăm și să ne smerim, să ne plecăm genunchiul înaintea Domnului, Făcătorului nostru! Căci El este Dumnezeul nostru și noi suntem poporul pășunii Lui, turma, pe care o povățuiește mâna Lui... O! de ați asculta azi glasul Lui!*” (...).]

Amin! Luați loc! Vă spun și eu „Bun venit” în scumpul Nume al Domnului nostru iubit! Dorim să spunem: „Bun venit” fratelui nostru Mamuka! Unde este fratele? Dumnezeu să te binecuvânteze. El are o mărturie minunată despre cum l-a condus Domnul. Fii binevenit în mijlocul nostru! Dumnezeu să te binecuvânteze!

Apoi, avem saluturi [...]. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații și în special pe frații slujitori! Toți cei care au venit din România să fie binecuvântați. Câți sunt astăzi din România? Ridicați-vă în picioare! Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Doresc să mulțumesc tuturor. Dacă noi cântăm cântările din această broșură, atunci avem la dispoziție doar trei limbi, dar aici, în total, sunt prezenți oameni din treisprezece limbi. Ce fac frații care vorbesc limba rusă sau slovacă? Dumnezeu să vă binecuvânteze! Vă rog, să cântăm niște cântări care sunt cunoscute în toată lumea, care sunt cunoscute de toți credincioșii de pe tot pământul. Ei să aibă posibilitatea să cânte împreună cu noi, spre slava Domnului. Dumnezeu a condus totul în acest mod minunat, astfel încât noi să nu fim doar o biserică locală sau națională, ci Dumnezeu a călăuzit ca noi să ne putem aduna într-un mod internațional, căci mesajul lui Dumnezeu este adresat tuturor națiunilor și popoarelor, așa cum a spus Domnul Dumnezeu lui Avraam în Geneza 12: „*Toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine*”. Cine se gândește la Isaia 42:

„Eu te voi face Lumina neamurilor, până la marginile pământului”... El, care a răscumpărat poporul lui Israel, El de asemenea a chemat afară Biserica Lui din toate popoarele, limbile și națiunile – a răscumpărat-o. Noi, prin harul Domnului putem fi proprietatea Lui.

Multe lucruri mă mișcă și mă preocupă de câteva zile. O mărturie minunată din călătoria din Thailanda, Burma și Cambodgia. Este minunat cum Dumnezeu deschide ușile și inimile. În fiecare țară, în fiecare oraș am avut trei adunări minunate și oameni din toate denomițiile s-au adunat ca să asculte Cuvântul Domnului. Una din adunările cele mai minunate a fost într-o biserică luterană, o clădire foarte mare. Oamenii au venit în număr mare; mai trebuia aduse scaune suplimentare din sala de mese. Cuvântul Domnului a fost vestit într-un mod puternic, astfel încât preotul, doctorul cutare și cutare au venit la mine și au zis: „A fost atât de minunat! Ce a fost vestit azi în acest loc, eu nu am auzit niciodată pe acest pământ. Te rog să te rogi pentru mine și doresc să-mi fie trimisă toată literatura disponibilă”. Cuvântul lui Dumnezeu împlinește scopul pentru care a fost trimis. Foarte scurt, o mărturie. Fratele Luckram, pe care voi îl cunoașteți deja, m-a însoțit din prima până în ultima zi; el vă salută pe toți într-un mod deosebit.

Apoi un cuvânt adresat tuturor celor care au probleme și necazuri. În cuvântul de introducere, ceea ce a fost citit și ce a fost spus: să venim cu veselie înaintea lui Dumnezeu, să îngenunchem și să-I mulțumim Domnului. Acest lucru să ni-l dăruiească Dumnezeu nouă tuturor. Și totuși există multe probleme în mijlocul nostru, pe care dorim să le aducem înaintea Domnului. Din aceasta face parte ce a spus Domnul nostru personal în Matei 11:28-29: *„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre”*. Doar dacă recunoaștem că Domnul nostru a trebuit să meargă pe o cale atât de grea și a fost batjocorit, a luat asupra Lui povara crucii, a fost scuipat, a fost trădat; dacă recunoaștem că și noi trebuie să ne luăm crucea și la revenirea Domnului vom schimba crucea cu o cunună și vom fi la Domnul tot timpul.

Lucrul frumos este următorul; eu într-adevăr ar trebui să citesc în Matei 12, unde Domnul S-a referit la Vechiul Testament, începând cu v. 17, la ceea ce a prorocit prorocul Isaia. Fiți atenți la ceea ce este scris în aceste versete. Matei 12:17: *„Ca să se împlinească*

ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice: «Iată Robul Meu» – acesta este un lucru foarte important – Domnul trebuia să devină Rob, El S-a înjosit, a spălat picioarele ucenicilor Lui, așa cum am citit: „Iată Robul Meu pe care L-am ales, Preaiubitul Meu, în care sufletul Meu își găsește plăcerea. Voi pune Duhul Meu peste El și va vesti Neamurilor judecata („dreptatea” – lb. germ.)”. El este Domnul, dar a devenit un Rob ca să facă lucrarea pentru care a fost hotărât înaintea întemeierii lumii, pentru noi, care de asemenea am fost aleși înaintea întemeierii lumii, ca să devenim proprietatea Lui.

În v. 19: „El nu Se va lua la ceartă, nici nu va striga. Și nimeni nu-I va auzi glasul pe ulițe. Nu va frânge o trestie ruptă (țeavă ruptă) și nici nu va stinge un fitil care fumegă până va face să biruie judecata. Și Neamurile vor nădăjdui în Numele Lui”. Un cuvânt minunat, în ale cărui detalii nu putem să intrăm acum. Dar doresc să spun tuturor celor adunați aici: toți să știe că Domnul este cu adevărat prezent, așa cum a făgăduit-o și noi putem spune în Numele Lui: veniți la El toți cei trudiți și împovărați, toți cei care trebuie să treceți prin încercări, veniți la El și El vă va da odihnă pentru sufletele voastre. El va împlini Cuvântul Lui în voi și cu voi. Nimeni să nu plece de aici așa cum a venit! Puteți să vă puneți povara pe Isus și să vă încredeți în El așa cum vă încredeți într-un prieten. Puteți să-I cereți biruință și binecuvântare și veți vedea răspunsul. Să credem că Domnul ne spune tuturor: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați. Eu vă voi da odihnă pentru sufletele voastre”.

Astăzi am pe inimă ceva cu totul deosebit. Nu a fost decizia mea, ci s-a întâmplat cum s-a întâmplat; în decursul săptămânii, din trei surse diferite am fost informat despre lucrurile care se întâmplă la ora actuală, cum predicatorii penticostali în Statele Unite s-au adunat într-o conferință mare și un episcop anglican a prezentat biserica romano-catolică ca fiind singura biserică și apoi a prezentat înaintea acelor predicatori penticostali filmul cu papa și ceea ce trebuia să spună el. După ce a trecut totul, acest domn predicator penticostal a dat tuturor și binecuvântarea lui. Eu am fost zdrobit în interiorul meu.

Voi cu toții știți că de la Reformă încoace, Dumnezeu a dăruit trezire după trezire și întotdeauna s-a intrat mai profund în Cuvântul lui Dumnezeu, până la trezirea penticostală care a avut loc în urmă cu o sută de ani, înaintea Primului Război Mondial. Dumnezeu a clătinat cerul și pământul, a turnat Duhul Sfânt. După cel de-al Doilea Război

Mondial, Dumnezeu a chemat un bărbat deosebit, ca făgăduința din Vechiul și Noul Testament să fie împlinită și să facă străpungerea către ultima trezire. Ultima trezire a fost mișcarea pentecostală, pe care și noi am trăit-o parțial, în anii '40 și '50, cum s-a coborât Duhul lui Dumnezeu, cum s-au descoperit darurile Duhului. Dar apoi Dumnezeu a trimis prorocul Lui ca să ne descopere Cuvântul Lui, ca prin Duhul Sfânt să fim introduși în Cuvântul lui Dumnezeu.

Apoi ajungem la punctul că toți pentecostalii renumiți au trecut pe lângă aceasta. Cine poate să înțeleagă? Dacă Domnul ar fi fost astăzi în mijlocul nostru, atunci ar fi trebuit să spună același lucru, ceea ce a spus El în Luca 19: „Voi n-ați cunoscut ziua vizitei lui Dumnezeu (*n-ai cunoscut vremea când ai fost cercetată* – v. 42)”. Apoi, se poate referire la botezul cu Duhul Sfânt sau la daruri...

Cu referire la ceea ce am auzit m-a mișcat următorul lucru: acest bărbat vorbește despre Ilie care trebuia să vină. El spune că inimile copiilor să fie îndreptate spre părinții lor. Un bărbat din biserica anglicană – voi știți, în Germania este biserica luterană și în Anglia este biserica anglicană. Și un asemenea om vorbește înaintea predicatorilor pentecostali și le prezintă de fapt biserica romano-catolică.

Atunci știți la ce m-am gândit, ca voi cu toții să știți că așa s-a întâmplat? Prezentăm câteva minute acest film, ca voi să nu plecați din acest loc și să fiți de părerea că „fratele Frank a spus-o. Dar oare s-a întâmplat într-adevăr așa?”. Dacă sunteți de acord, permiteți ca acest film să fie prezentat câteva minute, ca voi să vedeți cu adevărat ce se întâmplă la ora actuală pe acest pământ. Nu doar lucrurile sau tratativele care sunt purtate în Israel, ci acum este vorba și despre faptul ca toate bisericile care au ieșit din reformă, să se întoarcă din nou în pânțele bisericii romano-catolice. Cum am spus deja, acest program este prezentat predicatorilor pentecostali de către un episcop anglican. Și ei se laudă că au avut o trăire cu Dumnezeu și carismaticii care sunt de părere că au și au și au... Dar ce au ei? Ei nu au recunoscut ziua vizitei lui Dumnezeu! Ei își zidesc împărățiile proprii, dar nu se află în Împărăția lui Dumnezeu.

Dacă sunteți de acord, vom prezenta câteva minute din acest film ca să vedeți ce se întâmplă pe acest pământ. Doresc să mai spun ceva, clar: dacă privim la Israel, vedem cum toate bisericile, fie cea romano-catolică sau ortodoxii greci sau luteranii sau biserica coptă, toți au acolo locurile și bisericile lor în Israel. În Capernaum, un

anumit ordin are toate locurile; dacă mergeți la Muntele Carmel, acolo este alt ordin. Sau în Ghetsimani...; până acum am putut intra și vizita grădina Ghetsimani, dar acum nu mai este permis, doar dacă ai făcut rezervare și ai plătit intrarea, fiindcă biserica romano-catolică are dreptul asupra grădinii Ghetsimani. Totul este luat, toți vor să stăpânească...

Vă spun, timpul este foarte avansat și înaintat. Toate tratativele, totul ajunge la punctul culminant. Acum este și știrea aceasta din Statele Unite, din Texas. Eu am fost foarte, foarte mișcat. Haideți s-o mai spunem încă o dată: dacă Dumnezeu împlinește o făgăduință și trimite un proroc cu mesajul divin, biblic, fericite de acela căruia i se potrivește: „*Cine are urechi să asculte ceea ce spune bisericilor Duhul*”. Dar și aceasta, prorocul Isaia a spus-o mai dinainte: „*Ei au urechi și nu aud, au ochi și nu văd*”. Frați și surori, dacă Dumnezeu a deschis ochii noștri atunci Îi datorăm foarte multe mulțumiri. Dacă Dumnezeu ne-a deschis înțelegerea pentru Cuvântul Lui, pentru făgăduințele Sale și ne-a dăruit și credința necesară, căci fără credință este imposibil să-I fim plăcuți lui Dumnezeu... Noi trebuie să credem ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Lui, numai așa ne va fi descoperit. Sunteți de acord ca toată lumea să vadă ce se întâmplă la ora actuală pe acest pământ? Și o spun iarăși: nu cineva oarecare, ci acolo erau adunați predicatori pentecostali și ei l-au invitat acest episcop, iar el le spune cum vor merge mai departe lucrurile. Frate Hary Schmidt tu vei citi traducerea în germană.

[Urmează prezentarea video, parțială¹, de la Conferința carismaticilor din Statele Unite:]

Mesajul lui Tony Palmer:

„Aș vrea să înțelegeți puțin din istoria care stă în spatele acestui lucru, pentru că noi trăim într-o generație nespus de importantă. Eu cred că Dumnezeu m-a adus aici, la Conferința din acest an, în duhul lui Ilie. Dați-mi voie să explic! Dacă priviți cu atenție, duhul lui Ilie a fost peste Ioan Botezătorul pentru a întoarce inima fiilor la părinți și pentru a întoarce inima părinților spre fii, pentru

¹ <https://www.youtube.com/watch?v=vGLEFvgBV0c> – aici găsiți filmarea cu subtitrare

a pregăti calea Domnului. Și noi știm că profeția are întotdeauna o împlinire dublă. Și noi știm că Ilie va veni și înaintea celei de a doua veniri a lui Hristos. Eu am înțeles că duhul lui Ilie este duhul al împăcării, pentru a întoarce inimă către inimă. Este foarte important. Știm că în prima mie de ani a fost doar o singură biserică, numită „biserica catolică”. Iar cuvântul „catolic” înseamnă universal, nu înseamnă „roman”. Dacă sunteți născuți din nou... Ridicați mâna dacă sunteți născuți din nou! [Toți ridică mâinile]. Atunci sunteți catolici. A lua înapoi, a răscumpăra ce vă aparține. Noi suntem catolici. Apoi la sfârșitul primului mileniu a avut loc separarea; au fost ortodocși, răsăriteni și apuseni – două biserici. Apoi după 500 de ani îl avem pe Luther și protestul său – trei biserici în 1500 de ani. Trei denominații, nu trei biserici. Apoi de la protestul lui Luther încolo au apărut alte 33.000 de noi denominații. Am ajuns să înțeleg că diversitatea este divină. Dar divizarea este diabolică. Ce spuneți despre slavă este adevărat, normal că sunt de acord cu voi. Slava pe care Tatăl o avea, l-a dat-o lui Isus; slava era prezența lui Dumnezeu. Ce este Reînnoirea Carismatică? Este atunci când noi trăim prezența lui Dumnezeu. Și El a spus: „Eu le dau slava” – pentru un motiv pragmatic: „ca ei să poată fi una”. Slava este cea care ne lipește unii de alții, nu doctrina. Este slava. Dacă tu accepți că Hristos trăiește în mine și că prezența lui Dumnezeu este în mine și că prezența lui Dumnezeu este în tine, asta este tot de ce avem nevoie. Pentru că Dumnezeu va rezolva toate doctrinele noastre când ajungem Sus.

De aceea, unitatea creștină este baza credibilității noastre. Pentru că Isus a spus că lumea nu va crede până noi nu vom fi una. Lumea nu va crede așa cum ar trebui, până nu suntem una. Separarea ne distruge credibilitatea. Teama este cea care ne ține despărțiți. Pentru că teama este dovada falsă care pare reală, este un acronim, în engleză – FEAR = (False Evidence which Seems Real) dovezi false care par reale. Pentru că majoritatea temerilor voastre se bazează pe propagandă.

De ce este istoric? Pentru că în 1999 biserica catolică și biserica lutherană protestantă au semnat un acord care pune capăt protestului. Luther credea că noi suntem mântuiți doar prin har și prin credință. Amin! Dar nu e totul! Biserica catolică credea că suntem mântuiți prin fapte. Și aceasta a dat naștere protestului. În 1999 cele două biserici au adus cele două lucruri împreună. Pentru că în bisericile protestante erau multe mântuiri ieftine; oamenii erau născuți

din nou, dar fără roade. Și pentru că nici măcar nu mai căutam roade, nu aceasta era problema, pentru că nu mai erau necesare pentru mântuire. Și nu, nu sunt necesare. Dar ele sunt un bun evaluator dacă sunteți mântuiți.

Astfel, ce-au făcut aceste două biserici? Au pus cele două definiții împreună. Ascultați ce spune. Vă citesc de pe website-ul catolic de la Vatican. «Îndreptățirea înseamnă că Hristos Însuși este neprihănirea noastră, pe care o împărtășim noi prin Duhul Sfânt, în armonie cu voia Tatălui. Împreună, noi, catolici și luterani protestanți credem și mărturisim că doar prin har, prin credință în lucrarea mântuitoare a lui Hristos și nu din pricina vreunui merit al nostru, noi suntem acceptați de Dumnezeu și primim Duhul Sfânt care ne înnoiește inimile, în timp ce ne pregătește și ne cheamă la fapte bune».

Aceasta a pus capăt protestului lui Luther. Frați și surori, protestul lui Luther s-a încheiat. S-a încheiat și protestul vostru? Acest act a fost semnat în 1999 de către federația mondială a bisericilor luterane și după 5 ani biserica metodistă mondială a semnată aceeași înțelegere. Dar până în prezent nu avem niciun protestant evanghelic care să se ridice și să semneze această înțelegere, care să fie de acord cu frații noștri, că suntem salvați de har, prin credință, pentru a face fapte bune. Și eu cred că acesta este un lucru care trebuie reparat. Este o provocare pentru voi!

Așa că protestul s-a încheiat de 15 ani. Și poate sunt puțin îndrăzneț aici, pentru că îi provoc pe prietenii mei pastori protestanți. Dacă nu mai este nici un protest, cum mai poate exista o biserică protestantă? Poate că acum suntem cu toții catolici din nou. Dar noi suntem reformați, suntem catolici în sens universal. Noi nu mai protestăm deloc față de doctrina mântuirii a bisericii catolice. Acum noi predicăm aceeași evanghelie, acum predicăm că suntem mântuiți DOAR prin har, prin credință. Cuvântul „DOAR” a fost motivul de ceartă timp de 500 de ani. Cuvântul DOAR este acolo, puteți citi singuri. Protestul a luat sfârșit! Protestul a luat sfârșit!

Dați-mi voie să mă rog și apoi vom viziona filmarea video. Cred că vom începe să vedem tot mai mulți oameni chemați să meargă în lume și să lucreze printre biserici, în duhul lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii și inimile copiilor la părinți, ca să gătească un popor bine pregătit pentru Domnul. Slujbe ale împăcării... Noi trebuie să punem la fel de mult efort și resurse în

slujba împăcării, așa cum punem în slujba de evanghelizare. Sau ne zidim ziduri fără fundație? Vă provoc să găsiți un constructor de poduri și să-l susțineți sau să o susțineți. Aș vrea să rostesc următoarea rugăciune și dacă sunteți de acord cu ea, puteți spune „Amin!” Aceasta a fost rugăciunea unui om care era pe moarte. Și când știi că urmează să mori, cu siguranță că rostești cele mai importante rugăciuni.

Rugăciunea aceasta spune așa: „*Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine; ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. Eu le-am dat slava pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și Noi suntem una – Eu în ei și Tu în Mine – pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una*”. Slavă Tatălui! Amin!

[În continuare, în cadrul conferinței se prezintă un mesaj video cu vorbirea papei:]

„Dragi frați și surori, vă rog să mă scuzați că vorbesc în italiană, dar eu nu vorbesc limba engleză. Dar nu voi vorbi nici în italiană și nici în engleză, ci o să vorbesc „din inimă” ... Este un limbaj mult mai simplu și mai autentic și acest limbaj al inimii are un limbaj și o gramatică specială [...]”.

Fratele Frank: Noi am prezentat acest film, doar ca să știți cât de târziu este pe ceasul lumii. Am înaintea mea șapte citate ale fratelui Branham, care a zis: „Dacă au loc lucrurile acestea, atunci timpul este foarte, foarte aproape. Atunci toți cei care nu intră în această unire vor fi boicotați și prigoniți”.

Frați și surori, eu o spun încă o dată, eu am fost foarte, foarte întristat. Acest penticostal, care a fost numit aici, este la fel de renumit precum Oral Roberts, T. L. Osborn, Tommy Hicks, Cerullo, sau ceilalți. Dacă mă gândesc că în această confuzie, Dumnezeu ne-a dăruit harul Său să credem! Eu mi-am subliniat aici câteva lucruri. A fost vorba despre *împăcare*. Dar cu cine să fii împăcat? Protestanții să fie împăcați cu catolicii? O, Dumnezeul meu! Doar este scris în 2 Corinteni 5:19: „*Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine*”.

Sigur că nu o religie cu alta, sau o confesiune cu cealaltă. Ci o împăcare cu Dumnezeu este posibilă doar în Isus Hristos.

Și omul acesta spune: „Noi cu toții suntem născuți din nou”. O naștere din nou, fără sămânța dumnezeiască a Cuvântului dumnezeiesc este imposibilă. Iacov 1:18: „Născut din nou prin Cuvântul viu al lui Dumnezeu”. 1 Petru 1:23: „Născut din nou prin Cuvântul lui Dumnezeu” care este sămânța. Așa cum Eliberatorul a fost Cuvântul devenit trup și sămânța dumnezeiască făgăduită în Geneza 3 și făgăduința a fost dată Mariei și ea a crezut și abia după aceea a umbrit-o Duhul Sfânt, tot astfel o naștere din nou este posibilă numai dacă noi primim Cuvântul lui Dumnezeu, dacă auzim acest Cuvânt, îl credem și abia după aceea suntem umbriți de Duhul Sfânt și viața nouă răsare în noi.

Celălalt lucru amintit a fost *nașterea din nou*. Cine citește în Tit 3:5: „născut din nou *prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt*”. Nu născut fiindcă cineva a dat acolo declarație religioasă. Pe mine mă deranjează confuzia – confuzia împodobită cu versete biblice. Ați auzit-o cu toții? „Mai întâi vine Ilie, el va întoarce inimile copiilor la părinți”. Dar ce a făcut Ilie? El s-a dus pe muntele Carmel, a adunat poporul și a spus: „*Până când vreți să șchiopătați de amândouă picioarele?*” Unii umblau după Baal, alții după preoții Astarteei. Și omul lui Dumnezeu a venit și a spus: „Astăzi trebuie să vă decideți”. Aceasta s-a întâmplat prin trimiterea prorocului în timpul nostru: „*Până când vreți să șchiopătați de amândouă picioarele?*” Cât timp vreți să-i dați dreptate lui X și Y? Stați de partea lui Dumnezeu și Lui să-I dați dreptate!

Altarul lui Dumnezeu a fost rezidit în generația noastră. Așa cum a scris Pavel și corintenilor: „*eu am pus temelie. Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă și care este Isus Hristos*”. Deci Dumnezeu a împlinit Cuvântul Lui, dar toți aceia care nu ascultă mesajul lui Dumnezeu și nu stau de partea lui Dumnezeu, vor crede minciuna. De aceea și Domnul nostru a spus în Matei 24:14 – avem acolo făgăduința că Evanghelia veșnică va fi predicată tuturor limbilor, ca mărturie. Dar după aceea putem citi cuvintele Domnului, că se vor scula mulți proroci falși și hristoși falși. *Hristos* înseamnă Unsul. Ei spun: „noi suntem carismatici, suntem unși”. Cum sunteți unși? Ungerea sfântă pe care ne-o dăruiește Dumnezeu ne unește cu Dumnezeu și cu Cuvântul Lui. Orice ungere care nu unește cu Dumnezeu și cu Cuvântul care a fost scris prin Duhul lui Dumnezeu

este o ungere închipuită și cu care îi mințim și pe alții și avem impresia că ei nu o văd. Dar oricine este din Dumnezeu acela își va da seama ce vine de la Dumnezeu și ce nu vine de la Dumnezeu.

Frați și surori, nu știu cum simțiți voi, dar transpuneți-vă odată în locul meu. Eu personal am trăit mișcarea pentecostală; în anul 1949 am experimentat cum sute de oameni au cântat în alte limbi, în armonie. Am trăit cum Duhul lui Dumnezeu a lucrat. Și ce a urmat după aceea? Ce a urmat după aceea? Marea lepădare de credință. Și când Dumnezeu l-a trimis pe fratele Branham și el trebuia să aducă mesajul, atunci s-a arătat de fapt cine este născut din Dumnezeu - acela a și auzit vocea lui Dumnezeu, așa cum a spus-o și Domnul nostru. Și toți ceilalți au trecut pe lângă aceasta.

Voi toți știți, în anul 1960 trebuia să devin managerul european pentru cel mai mare evanghelist de atunci, T. L. Osborn. Și voi știți cum m-a avertizat Domnul într-un vis să nu îmi vând dreptul de întâi născut și să nu am parte de acea lucrare. În fața ușii mi-a fost adusă o mașină mare Opel Kapitän; și mi-a fost oferită cea mai frumoasă casă în Meerbusch. Dar Domnul m-a avertizat într-un vis: „Nu-ți vinde dreptul de întâi născut”, ca să devin manager european! Eu Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru dreptul de întâi născut pe care El mi l-a dăruit mie și tuturor acelorora dintre noi care sunt născuți din Dumnezeu. Oricine este născut din Dumnezeu nu va cădea pradă unor astfel de discursuri care au fost prezentate. Ci mai degrabă Îi va mulțumi lui Dumnezeu din toată inima.

Doresc să mai spun ceva. Acest bărbat a spus: „În primii o mie de ani a existat doar biserica catolică”. Unii spun că în primii trei sute de ani au fost o sută douăzeci și șapte de direcții. Alții susțin că au fost trei sute treizeci și una de direcții de credință. Dar, indiferent de aceste aprecieri, biserica romano-catolică a început numai după Conciliul de la Niceea. Nu a început în ziua Cincizecimii, nu. Aceasta a fost de fapt marea lepădare de credință despre care a prorocit și a scris apostolul Pavel.

Trebuie să subliniem și următorul lucru încă o dată: neprihănirea nu este o învățătură; neprihănirea este o trăire cu Dumnezeu. O convertire nu este o învățătură, ci este o trăire a mântuirii, cu Dumnezeu. Noi ne întoarcem de pe calea noastră la Domnul și primim tot ce ne-a spus El. Cearta despre credință... Dacă citim în Romani 5: „Neprihăniți prin credință” și dacă citim mai departe, „neprihăniți prin Sângele legământului celui nou”. Credința

nu atârna undeva în aer și nu este ancorată într-o religie, într-o biserică. Credința este ancorată în Isus Hristos, Domnul nostru. De aceea și este scris: „*Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit tu și casa ta*” (Fapte 16:31).

Eu am fost întristat în inima mea că înșelăciunea are loc la cel mai înalt nivel, prin discursuri împodobite cu versete biblice. Și apoi, din nou gândul că Dumnezeu a trimis un proroc. Frați și surori, o astfel de slujbă încă nu a existat pe acest pământ, din zilele Domnului nostru încoace. Eu pot să spun cu Biblia deschisă și cu o conștiință curată, că am fost un martor ocular al lucrurilor pe care le-a făcut Dumnezeu în timpul nostru; am fost martor ocular că aceeași slujbă pe care a avut-o Domnul nostru s-a repetat în generația noastră, în fața ochilor mei. De câte ori a amintit fratele Branham Ioan 1, unde Natanael a fost chemat la Domnul și Domnul i-a zis: „*Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin*”. El i-a putut spune lui Petru: „*Tu ești Simon, fiul lui Iona*”. Femeii de la fântână i-a putut spune: „*Cinci bărbați ai avut; și acela, pe care-l ai acum, nu-ți este bărbat*”. Era slujba profetică a Domnului nostru, despre care Moise a scris în Deuteronom 18:15: „*Domnul Dumnezeuul tău îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine*”. Și Domnul nostru a trebuit să fie „cel dintâi născut dintre mulți frați” și să împlinească slujba Lui.

Fratele Branham a amintit și acest lucru: când Domnul nostru a venit la Avraam și i-a dat făgăduința, în Geneza 18 și-a întors spatele spre cort și Sara care stătea în cort și asculta, a râs inima ei. Domnul S-a uitat la Avraam și a zis: „Pentru ce a râs Sara?” Fratele Branham s-a referit și la această întâmplare ca să ne arate că Același care a venit la Avraam, este Același care a umblat pe acest pământ atunci și a devenit Rob ca să împlinească profeția biblică.

Frați și surori, credeți-mă, pentru mine răspunderea înaintea lui Dumnezeu devine tot mai mare. Eu I-am spus Domnului în repetate rânduri: „Fie-Ți milă de mine! Dăruiește-mi puterea până la sfârșit, nu numai să port această răspundere înaintea lui Dumnezeu, ci toți aceia care ascultă Cuvântul din gura mea să știe că Dumnezeu ne-a readus la început, la origine”. Și tot ceea ce s-a întâmplat în decursul a o mie patru sute de ani, totul aparține trecutului și Dumnezeu a făcut ceva nou. El a pus mesajul Lui pe sfeșnic și ne spune: „Ferice de ochii voștri că văd. Ferice de urechile voastre că aud”.

Vă rog, primiți-o! În Matei 24:24 este scris, de asemenea: „...să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși”. Niște proroci falși, niște hristoși falși, se ridică și susțin că sunt credibili fiindcă își împodobesc prezentările cu tot felul de versete biblice. Cum a venit Satana la Domnul nostru? Cu „Este scris”. Și Domnul nostru i-a răspuns cu: „De asemenea este scris”. Oamenii pot să se decoreze din cap până în picioare cu tot felul de versete biblice; și ceea ce susțin despre aceste versete poate fi total nebiblic. De aceea trebuie să mergem de la verset la verset, din Vechiul la Noul Testament și invers și să cercetăm Biblia ca să știm cum este situația, și anume așa cum a spus-o Dumnezeu.

Pe mine m-a coplesit... Mesajul care a fost prezentat din Vatican acestor predicatori penticostali... și ei s-au bucurat fiindcă au avut această cinste ca o astfel de personalitate fie în mijlocul lor. O, Dumnezeul meu! Numai Domnului să-I fie adusă slava! Noi n-avem nevoie de personalități mari, ci avem nevoie de Dumnezeu în persoană, ca El să Se descopere și noi să putem vedea slava Lui. Deci, toți aceia care trec pe lângă ceea ce a făcut Dumnezeu, vor avea parte de ceea ce se întâmplă în afara Împărăției lui Dumnezeu.

Haideti s-o spunem clar. Dacă Dumnezeu este cu adevărat milos față de noi, atunci El ne face cunoscută calea Lui, atunci recunoaștem că se împlinesc Matei 24:14 și anume: „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor”. Și 2 Corinteni 6 se împlinesc: „Voi poporul Meu ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată și voi Îmi veți fi fii și fiice”. Și apoi Apocalipsa 14:6: „Evanghelia veșnic valabilă va fi propovăduită tuturor popoarelor de pe tot pământul”. Așa este scris și așa se împlinesc în generația noastră. Noi putem spune de fiecare dată din nou: Scriptura se împlinesc în fața ochilor noștri.

Chiar acum scriu încă o dată despre Dumnezeire și arăt cum a fost inventată trinitatea și cum toți se află în această doctrină trinitară. De aceea și unitatea și unirea în învățătura trinitară, în botezul trinitar.

Dar Dumnezeu nu este o trinitate. Ci este Un singur Dumnezeu adevărat din veșnicie în veșnicie și El S-a descoperit. El este Creatorul, Eliberatorul, Împăratul, Salvatorul, Vindecătorul; El este totul în toți și în toate. De aceea trebuie spus încă o dată foarte

clar, astfel încât toți aceia care sunt din Dumnezeu să asculte vocea lui Dumnezeu, să recunoască adevărul și să fie eliberați de această minciună. Aceasta nu se încheie cu Apocalipsa 14:6, ci se continuă până la cap. 18:3-4: „*Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!*” Să-I mulțumim lui Dumnezeu fiindcă El ne-a dăruit ultimul mesaj, să-I mulțumim lui Dumnezeu fiindcă noi am avut parte de ieșirea afară, de pregătire, să-I mulțumim lui Dumnezeu fiindcă noi am fost în stare să deosebim duhurile și noi stăm deplin de partea lui Dumnezeu și știm că El va face totul bine. Noi nu așteptăm în zadar; Domnul nostru va reveni așa cum a făgăduit-o. Dar trebuie să se împlinească: „Și Mireasa Lui S-a pregătit”.

Și acesta este punctul: nu Domnul este vinovat, ci Mireasa este vinovată. El poate să revină doar când Mireasa Lui este pregătită. Noi suntem mulțumitori fiindcă trăim chiar în mijlocul acestei pregătiri. Noi nu am auzit doar chemarea; nu ne-am despărțit doar de tot ce este lumesc și religios, ci putem să ne trăim pregătirea împreună, prin harul lui Dumnezeu, pentru revenirea Domnului nostru, sub vestire. Și vă spun cum se întâmplă acest lucru: prin faptul că noi suntem de acord pe deplin cu fiecare cuvânt al lui Dumnezeu. Și astfel, în cadrul Bisericii, noi ajungem la unitatea prin Duhul, astfel ca Domnul să-Și poată desăvârși lucrarea pe care El a început-o în noi.

Haideți s-o spunem încă o dată. Trăim într-un timp cu totul deosebit, în timpul în care se împlinește profeția biblică, cu Israelul, cu marea lepădare de credință, cu tot ce a fost spus dinainte. Pentru noi este valabil tot ceea ce dorește Dumnezeu să ne spună în acest timp, ca noi, prin ascultarea de credință să fim în concordanță cu Dumnezeu, astfel ca Mirele și Mireasa să devină o inimă; și cu toții să fim pregătiți pentru revenirea glorioasă a Domnului nostru Isus Hristos.

Eu sunt convins că voi, probabil, aveți anumite probleme să înțelegeți ce simt în interiorul meu. Dar o spun încă o dată: în trecut am trăit foarte multe lucruri. De șaizeci și doi de ani mi-a fost încredințată vestirea Evangheliei; de cincizeci și doi de ani vestesc mesajul pe care ni l-a dăruit Domnul. A fost voia lui Dumnezeu, ca Cuvântul Domnului să ajungă până la marginile pământului, căci așa a spus-o Domnul nostru: „atunci va veni sfârșitul”. Și nu noi ne chemăm, ci chemările vin de la Domnul. Dar cum am spus-o deja, în legătură cu o astfel de chemare este și o răspundere mare.

Haideți să cuprindem. Chiar la sfârșit vor exista două unități. Una mondială, politico-religioasă, sub Roma. Daniel a văzut patru împărății; și ultima era împărăția romană. Nu dorim să intrăm în mai multe detalii, dar și în aceasta se împlinește profecția biblică în timpul nostru. Suntem mulțumitori pentru harul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit, ca să recunoaștem timpul și ceasul, mesajul, să primim și mesajul și pe mesager. Așa este situația: fără un mesager nu există mesaj. Dar apoi este foarte important ca noi să nu-l predicăm pe mesager, ci să predicăm mesajul pe care el ni l-a adus și să-L slăvim pe Isus Hristos, Domnul și Salvatorul nostru și El să fie centrul vestirii noastre.

Ce frumoasă este trăirea de pe Muntele schimbării la Față, unde s-au arătat Moise și Ilie și unde s-a coborât slava lui Dumnezeu și îmbrăcămintea Domnului nostru strălucea, albă, înaintea ochilor lor. Și deodată s-a întâmplat. Și când ucenicii și-au revenit, n-au mai văzut pe altcineva, decât pe Isus, doar pe Isus. Nu l-au mai văzut pe Moise, nici pe Ilie, ci l-au văzut numai pe Isus, proslăvit în fața ochilor lor. Tot astfel este astăzi și situația noastră. Noi putem predica ce ne-au scris Petru și Pavel și ce a pus fratele Branham pe sfeșnic. Dar în acel moment când slava lui Dumnezeu vine peste noi, atunci Îl vedem doar pe Isus, care umblă în mijlocul celor șapte sfeșnice și noi auzim doar vocea Lui.

Înțelegeți, vă rog, că eu sunt mișcat și cuprins în interiorul meu și o mulțumire mare este în interiorul meu față de Dumnezeu nostru, pentru harul mi l-a dăruit mie și milioanele de oameni de pe acest pământ în generația aceasta. Prin credință ei primesc mesajul lui Dumnezeu; sunt chemați afară și sunt pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

Gândul a fost ca și voi să vedeți că noi nu numai că spunem ceva, ci într-adevăr aceste lucruri se întâmplă în timpul nostru prezent și toți se întorc în pânțele bisericii mamă, al bisericii romane. Această rană de sabie este vindecată. Dar înainte ca această unificare să fie perfectă, ei au semnat un tratat în anul 1999. Noi nu semnăm niciun tratat. Dumnezeu a încheiat un legământ cu noi și noi credem Cuvântul sfânt, așa cum este scris. Lui, Domnului nostru Îi aducem închinarea pentru puterea Sângelui Său, pentru Cuvântul și Duhul Său.

O repetăm: să nu vorbim despre neprihănirea prin credință, ci s-o trăim prin harul lui Dumnezeu. Să trăim împăcarea; trebuie să

trăim totul: să trăim nașterea din nou, să trăim înnoirea, să trăim ungerea și pecetluirea cu Duhul Sfânt. Eu am încrederea deplină în Domnul, pe baza a 2 Corinteni 1, că toți aceia rânduți să creadă Cuvântul lui Dumnezeu, vor fi unși și nu doar unși, ci vor fi și pecetluiți cu Duhul Sfânt.

Doresc să citesc acest verset înainte să încheiem. Din 2 Corinteni 1:17-19 citim aceste cuvinte minunate pe care le-a scris Pavel; începem cu v. 18: „*Credincios este Dumnezeu că vorbirea noastră față de voi n-a fost și «Da» și «Nu»*”. Cuvântul nostru nu este așa și așa, «Da» și «Nu», ci cuvântul nostru este Cuvântul lui Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu este „Da” și „Amin”. Noi credem aceasta din toată inima noastră. Vers. 19: „*Căci Fiul lui Dumnezeu – Emanuel, Dumnezeu cu noi - Isus Hristos, care a fost propovăduit de noi în mijlocul vostru, prin mine, prin Silvan și prin Timotei, n-a fost «Da» și «Nu», ci în El nu este decât «Da» și «Amin»*”. Nu este „Da” și „Nu”, ci este „Da” și „Amin”. Și în v. 20 niște cuvinte minunate: „*În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt «Da» și «Amin», spre slava lui Dumnezeu, prin noi*”. Prin noi, Dumnezeu împlinește făgăduințele pe care ni le-a dat. Citim și v. 21: „*Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos și care ne-a uns, este Dumnezeu*”. Amin. El este Dumnezeu. După aceea vine un verset și mai minunat: „*El ne-a și pecetluit și ne-a pus în inimă arvuna Duhului*” (v. 22).

Frați și surori, primiți aceste cuvinte, citiți-le încă o dată. Eu vă dau acest îndemn în seara aceasta: nu mai discutați mult, ci citiți acest text încă o dată încet și spuneți: „O, Doamne, eu, prin harul Tău, mă regăsesc în acest text; eu cred că Cuvântul Tău, făgăduințele Tale sunt «Da» și «Amin». Eu sunt de acord cu tot [Cuvântul Tău], din toată inima mea și cred că Tu m-ai întărit și m-ai uns cu Duhul Sfânt și Tu mi-ai dăruit pecetea ta”.

Praiubiților, Dumnezeu nu ne pecetluiește fiindcă am făcut ceva bun, ci El pecetluiește acolo unde a putut să-și desăvârșească lucrarea. Dacă se încheie un contract, la sfârșit se pune pecetea și tot ceea ce este scris în acest contract este valabil și aceasta se și împlinește. Despre aceasta este vorba: nu ceea ce ai făcut tu sau eu, sau ce vom face. Ci fiindcă noi ne-am supus mâinii puternice a lui Dumnezeu și am crezut în El din toată inima și am primit Cuvântul Lui și credem din toată inima făgăduințele pe care le-a dat El, așa cum este scris. Noi ne putem regăsi în acest Cuvânt și să-I mulțumim

Domnului Dumnezeu, căci, chiar dacă toată lumea este dusă în eroare, Dumnezeu are o Biserică aleasă, chemată afară, o Biserică pregătită care va fi la El în slavă. Noi o credem așa cum este scris în Scriptură și-I dăm toata cinstea Dumnezeului nostru.

Astăzi eu vă rog ca toți să-I mulțumească Domnului, Dumnezeului nostru. Să ne rugăm împreună și să-I mulțumim împreună pentru prioritatea deosebită că noi n-am șezut la picioarele unui episcop sau ale unui alt bărbat, ci stăm la picioarele Domnului nostru. Noi primim cuvintele Sale și cugetăm la aceste cuvinte în inima noastră și Domnul ne pecetluiește cu pecetea Lui. Puteți voi crede cu toții? Dumnezeu a făcut-o. Vă rog frumos, credeți-o! Dumnezeu ne-a chemat afară, Dumnezeu ne-a dăruit harul Său și Dumnezeu va împlini totul în noi și cu noi, tot ceea ce este scris în Noul legământ. A Lui să fie cinstea și lauda în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Haideți să ne ridicăm și să-I mulțumim împreună Domnului. Dacă surorile noastre au o cântare potrivită, să vină în față, să cânte și astăzi Îi vom mulțumi Domnului împreună pentru că am primit acest har minunat și putem crede așa cum este scris în Scriptură, să ascultăm și să primim tot ce spune Bisericilor Duhul. O, Dumnezeule! Aleluia! [...]. Amin.

Eu întreb cu o inimă zdrobită: oare acești predicatori penticostali ar permite să vină un frate Frank și la sfârșit ar permite să fie prezentat și un film cu fratele Branham? Voi știți că și noi avem un film scurt cu fratele Branham. Credeți voi că acești predicatori renumiți ar accepta așa ceva? Noi am văzut-o aici: episcopul din Roma a fost acolo. Eu nu am vrut să urmărim tot acest discurs. Dar el spune: „Așa cum Iosif din Vechiul Testament a fost trimis ca să pregătească hrana, tot astfel se întâmplă și acum”. Așa ceva nu puteți asculta, ce comparații fac ei acolo. Ei folosesc în mod greșit versete biblice.

Întreb încă o dată: Kenneth Copeland ai permite tu ca fratele Branham să vorbească la conferința ta?

Frați și surori, Dumnezeu ne-a dăruit harul Său, ca să recunoaștem timpul și mesajul. Haideți să-I mulțumim împreună Domnului. Frate Schmidt, vino și mulțumește-I Domnului.

Fratele Schmidt: O, Dumnezeule mare, proslăvim Numele Tău sfânt, în Isus Hristos, Domnul nostru. O, Doamne, noi stăm înaintea

Ta; așa cum ucenicii au venit la Tine și n-au știut cum se va întâmpla, dar când s-au uitat Te-au văzut doar pe Tine. Și noi Te vedem doar pe Tine, Dumnezeu cel drept, Răscumpărătorul, care ne-a adus laolaltă în unitate. Te rugăm binecuvântează-ne, Te rugăm dăruiește-ne Duhul Tău sfânt, Te rugăm dăruiește-ne puterea Ta. Fie-Ți milă de noi! Fie-Ți milă de tot poporul Tău de pe tot pământul, pretutindeni unde ascultă ei și urmăresc! Căci noi cu toții nu dorim să vedem pe altcineva, decât pe Tine, pe Cel viu, pe Isus Hristos, Domnul nostru. Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău sfânt, Îți mulțumim pentru descoperirea Cuvântului Tău, Îți mulțumim fiindcă Tu ai trimis un proroc după inima Ta, care a pus Cuvântul Tău pe sfeșnic și Tu ne-ai iluminat pe noi, prin Duhul Tău sfânt. Îți mulțumim! Amin. Aleluia!

Fratele Alfred Borg: Tată ceresc, împreună Îți mulțumim. Noi suntem copleșiți de tot ceea ce am auzit, de tot ceea ce ai făcut în noi toți. Tu ne-ai chemat afară prin Cuvântul Tău cel minunat, descoperit. Îți mulțumim, proslăvim Numele Tău sfânt. Îți mulțumim pentru trimiterea prorocului Tău. Noi credem cuvântul lui care este Cuvântul Tău descoperit. Te laudăm pentru tot ceea ce am auzit și în seara aceasta. Îți mulțumim! Te credem pe Tine, credem Cuvântul Tău și Îți mulțumim fiindcă ne-ai chemat și ne-ai dăruit harul Tău. Noi n-am meritat-o, dar Tu ai început lucrarea Ta cu noi și Tu o vei desăvârși. Îți mulțumim!

O, Doamne, permite ca Duhul Tău să vină peste noi toți și în seara aceasta. Îți mulțumim. Tu ești prezent. Tu să deschizi cerul peste noi. Deschide și inima noastră. Tu vezi poporul Tău adunat în prezența și înaintea Ta. Împlinește-Ți făgăduințele Tale! Tu le vei împlini prin noi. Îți mulțumim pentru aceasta în Numele lui Isus! Amin. [...]

Fratele Frank: Noi dorim ca toți, de pe tot pământul să recunoască că Dumnezeu face lucruri mari în timpul nostru. Duhul Sfânt este Duhul adevărului care ne-a condus, ne conduce și ne va conduce în continuare în Cuvântul adevărului. Noi suntem mulțumitori din toată inima noastră și-I dăm cinstea numai lui Dumnezeu în vecii vecilor. Să cântăm „Ei vin din est și din vest” [...]

Doamne, Dumnezeule atotputernic, Tu ne-ai pus în acest timp, Tu ne-ai dăruit harul Tău ca să recunoaștem făgăduințele Tale, să le credem și să avem parte de împlinirile lor. Îți mulțumim din

toată inima noastră Ție, Mirelui sufletelor noastre. Tu ai o Mireasă pe acest pământ; aceasta este chemată afară, așa cum Isaac a venit la fântâna Dumnezeului celui viu, a întâlnit-o pe Rebeca și a dus-o acasă. O, iubite Domn, o, iubite Domn, Tu ai mesagerii pe care-i trimiți ca să cheme afară Mireasa Ta. Și toți aceia care fac parte din Biserica Mireasă vor asculta această chemare.

Ție Îți mulțumim, o, Doamne iubit. O, Dumnezeule! Pe de o parte sunt întristat de lucrurile care se întâmplă astăzi în lume; pe de altă parte sunt bucuros de ceea ce faci Tu în mijlocul poporului Tău. Binecuvântează în toate popoarele, limbile și națiunile. Toți să înțeleagă totul corect, tot ce a fost spus și s-a întâmplat și astăzi în mijlocul nostru. Noi să fim umpluți cu mulțumire. Și chiar la sfârșit noi Ți-i aducem pe toți cei chinuți și împovărați, pe toți aceia care doresc rugăciune, care au probleme. Noi venim împreună la Tine și Îți mulțumim fiindcă Tu ești prezent, fiindcă Tu salvezi, eliberezi, vindeci și binecuvântezi. Cel mai mult Îți mulțumim fiindcă noi am înțeles vorbirea Ta. Noi am putut primi și Tu ne-ai spus: „*Ferice de ochii voștri că văd; și de urechile voastre că aud și inimile voastre că cred!*” (Mat. 13:16). O, iubite Domn, eu Îți mulțumesc în mod deosebit și pentru 2 Corinteni 1, începând cu v. 17. O, Doamne, Tu vei face o lucrare deplină. Tu vei desăvârși lucrarea Ta de mântuire la fel cum Ți-ai desăvârșit și lucrarea de creație. Îți mulțumim pentru aceasta fiindcă noi putem să avem parte de această desăvârșire. Lăudat și slăvit să fie Numele Tău sfânt și scump al lui Isus, acum și în vecii vecilor. Aleluia! Amin. Amin.